

Op een stille nacht, diep in de jungle, sluipt vader wolf vederlicht over de bosgrond. Opeens hoort hij iets in de bosjes. Een kleine mensenwelp! Het kind heeft warrig haar en grote ogen vol verwondering. Voorzichtig neemt vader wolf het mandje in zijn bek en draagt het rustig naar zijn nest.

‘Wat een vreemd, huilend wezentje,’ zegt vader wolf.
‘Hij is nog maar pas geboren, maar kijk hoe scherp zijn blik al is,’ antwoordt moeder wolf Raksa.
‘We voeren hem op in onze roedel.
Ik noem hem Mowgli.’

KRAK!

En tak breekt. *Grrr!*

De afschrikwekkende tijger Shere Khan verschijnt. ‘Die mensenwelp is van mij. Geef hier!’ gromt hij. ‘Nooit! Jij blijft uit zijn buurt. Of je moet eerst langs ons,’ sist Raksha woedend. Shere Khan kan niet op tegen een hele troep, dus hij trekt zich dreigend terug tussen de bomen,

Awoooooeeneeee.

De nacht vult zich met het gehuil van wolven. De hele roedel is verzameld bij de Raadsteen om te beslissen over het lot van Mowgli. De wet van de jungle is heel duidelijk: om bij de roedel te mogen, moet een prijs worden betaald. 'Wie zal voor deze mensenwelp zorgen?' vraagt Akela, de roedelleider. Baloe de beer staat op. 'Ik. Ik maak hem wegwijs in de wet van de jungle.'

En dan nadert de panter Bagheera met sierlijke passen. 'Ik ook. In ruil voor zijn leven bied ik een vers hapje stier aan.' *Awoooooeee*, klinkt het opnieuw. Alle wolven gaan akkoord. En zo wordt Mowgli, dankzij de belofte van Baloe en het offer van Bagheera, deel van de junglefamilie.

